

MENNING

ÚR PREDATOR EFTIR SÖGU SIGURÐARDÓTTUR Hópatríði úr kaflanum Að finna til í striti og velúr. FRÉTTABLAÐIÐ/ANDRI MARINÓ

Hátíð danslistamanna

DANS ★★★★★

Reykjavík dansfestival hófst þetta árið í blíðskaparveðri með skemmtilegu opunartriði á Njálsgötunni. Þar bauð Ásrún Magnúsdóttir danshöfundur, ásamt nokkrum nágrönnum sínum, opunargestum heim til að dansa við vel valda tónlist hús-ráðanda. Það verður að segjast að þetta upptæki var sérlega vel heppnað og var skemmtileg tilbreyting frá hefðbundnum opnum þar sem fólk stendur með glas í hendi og ræðir fjálglega við aðra gesti.

Í kjölfarið fylgdi fjöldi danssýninga sem allar voru eftir íslenska danshöfunda og áttu það sameiginlegt að bera sterk höfundareinkenni. Það er ánægjulegt að sjá hvernig höfundarnir hafa þróað og þroskað sinn ákveðna stíl og ekki síður skemmtilegt hvað þessir stílar eru margvíslegir.

Í verkinu Predator fjallaði Saga Sigurðardóttir í þremur þáttum um fegurð þjáningarinnar. Þættirnir voru mjög ólíkir. Sá fyrsti var hugljúfur og myndrænn en þar skapaði fínlegt velúefni ásamt söng flýjendanna steninguna. Í öðrum hluta réð kraftmikil dansrútna í anda aerobics ríkjum. Sá kafla reyndi gríðarlega á líkamsgetu dansaranna og verður að segjast að það var áhrifamikil að sjá fegurðina í ofurmennskunni og töffaraskapnum. Að síðustu var leitað í mjög hægir hreyfingar sem var falleg andstaða við djöflaganginn á undan. Saga er að vinna með mjög skemmtilega hugmynd í verkinu en það truflaði rýnn hversu veik tengingin var á milli „kirkjutónlistar vofanna“ og „aerobics-töffaranna“. Á sama tíma virkaði rólegi kaflinn í lokin mjög vel í kjölfar átakakafans.

Framlag Ásgeirs Helga Magnússonar og Ingu Marenar Rúnarsdóttur til hátíðarinnar, verkið Okkar á milli, var yndislegt hreyfijóð samansett úr dansi, tónlist og sviðsetningu. Heildarsvipur verksins var fagur og bæði sýndu þau seiðandi fallegar hreyfingar og samspilið þeirra á milli var gefandi og áreynslulaust.

Steinn Ketilsdóttir opnaði sig

fyrir áhorfendum í verkinu This is it og kynnti sig og sín innstu leyndarmál fyrir þeim. Steinunn hefur til einka sér mjög persónulegan stíl þar sem hún, í gegnum samtal við áhorfendur, afhjúpar margt af því sem einkennir líf hennar og annarra kvenna í okkar samfélagi. Verkið nú var bragðdaufara en oft áður.

Í verkinu Wilhelms Scream fluttu Inga Huld Hákonardóttir og Rósa Ómarsdóttir „hreyfikonsert með tveimur dönsurum og hlutasveit“. Verkið var vel unnið og skemmtilega fram sett og gaf nýjan tón í dansverkaflóru landsins.

Katrín Gunnarsdóttir bauð áhorfendum að kynna þeim dansstílum og danshöfundum sem haft hafa áhrif á hana sem danshöfund í verkinu Saving History. Hún mætti á sviðið í einföldum æfingafötum og án tónlistar og byrjaði að dansa. Það er ekki auðvelt að standa ein og óstudd fyrir framan áhorfendur en Katrín virtist fara létt með það. Fyrir þá sem fylgst hafa með sviðsdansi undanfarin ár og þekkja til danssögunnar var verk Katrínar einkar skemmtilegt samansafn spora og hreyfinga. Það kætti ekki síst að sjá danshreyfingar og takta frá öðrum íslenskum danshöfundum hátíðarinnar sem á einhverjum tímupunkti hafa skilið eftir spor í dansreynslu Katrínar, annaðhvort sem danshöfundar eða kennarar. Skondið verk en full langt.

Lengdín var sameiginlegur galli á verkunum sem nefnd eru hér á undan. Höfundar hefðu þurft að líta til danshöfunda Ballet Russes og hafa verkin styttri og hnitmiðaðri.

Reykjavík dansfestival 2014 var í heild sinni vel skipulögð hátíð og bar grósku íslensks sviðsdans ljós merki. Nýjungar eins og innlegg danshöfunda í Víðsjá voru líka skemmtileg viðbót. Litrænir stjórnendur hátíðarinnar, Ásgerður G. Gunnarsdóttir og Alexander Roberts, og framkvæmdastjóri hennar, Hlynur Páll Pálsson, eiga því hrós skilið.

Sesselja G. Magnúsdóttir

NIÐURSTAÐA: Vel heppnað dansfestival sem sýndi hversu sterka danshöfunda við eignum hér á landi.

Listasagan, vídeó og gagnvirkt verk

Dagur B. Eggertsson borgarstjóri opnar þrjár sýningar í Listasafni Reykjavíkur á morgun: Erró og listasagan, Skipbrot úr framtíðinni/Sjónvarp úr fortíðinni eftir Ásdís Sif Gunnarsdóttir og Gagnvirkur veggur eftir Mojoko og Shang Liang.

Erró fær að láni myndir og myndbrot úr verkum eftir marga þekktustu listamenn sögunnar eins og Picasso og Léger á sýningunni Erró og listasagan sem opnuð verður í Listasafni Reykjavíkur, Hafnarhúsi, á laugardaginn. Enn fremur er Erró með tilvísanir í verk minna þekktara listamanna frá ólíkum skeiðum sögunnar. Þannig má segja að hann skrifi sína eigin útgáfu af listasögunni í verkum sínum. Sýningarstjóri er Danielle Kvaran.

Við þetta tækifæri mun Erró afhenda viðurkenningu og verðlaunafé úr Listasjóði Guðmundu S. Kristinsdóttur til listakonu sem þykir skara fram úr.

Skipbrot úr framtíðinni ...

Ásdís Sif Gunnarsdóttir vinnur með gjörninga í vídeóverkum sínum. „Þetta eru upptökur úr verki sem ég sýndi í Hafnarhúsinu 2006, á stórrí höpsýningu sem hét Pakkhús postulanna,“ útskýrir hún. „Mitt verk á þeirri sýningu var innsetning sem ég vann meðan á sýningunni stóð. Einnig gerði ég af og til upptökur þar inni og það eru þær sem ég er nú að sýna á átta skjáum. Stundum sjást sýningargestirnir labba í gegn, sem er mjög skemmtilegt.“

Gestir geta breytt verkinu

Verkið Gagnvirkur veggur eftir listamennina Mojoko og Shang

Á SÝNINGUNNI Eitt af verkum Errós.

Liang er gagnvirkt listaverk samsett úr 200 myndum frá popplist og dægurmenningu Asíu og Vesturlanda. Mojoko gerði grafíkina en Shang Liang sá um forritunina.

Hljóðnemi er tengdur í verkið og geta sýningargestir talað, blístrað eða kallað í hann og myndirnar í verkinu breytast eftir hljómi eða hljóðstyrk.

Sýningarnar þrjár verða opnaðar klukkan 16 en þar að auki býður Listasafn Reykjavíkur til formlegrar afhjúpunar á vegglistaverki Errós á Álftahólum

BROT ÚR VERKI Upptökur af innsetningu eftir Ásdís Sif.

4-6 klukkan 14. Það gerir borgarstjórninni að viðstöddum listamanninum. gun@frettabladid.is

Lífshætta í Útvarpsleikhúsinu

Vetrardagskrá Útvarpsleikhússins hefst á Rás 1 á sunnudaginn með frumflutningi á nýju íslensku verki, Lífshættu, eftir Þóreyju Sigþórsdóttur.

„Verkið er byggt á tveimur sögum eftir Jakobínu Sigurðardóttur, annars vegar smásögu sem heitir Lífshætta og birtist í Sjó vindur gráar árið 1970 og hins vegar skáldsögunni Í sama klefa frá 1981,“ segir Þórey Sigþórsdóttir leikkona, spurð um útvarpsleikrit hennar Lífshættu sem frumflutt verður í Útvarpsleikhúsinu á sunnudaginn. „Að mestu leyti er þetta texti Jakobínu, enda er það mjög flottur texti, en ég raða honum upp á nýtt og bæti inn í nokkrum atriðum.“

Það sem gerir þetta verk einstakt er stílbragð sem tæplað væri hægt að beita nema í útvarpsleikriti: Í leikritinu er notuð upptaka á rödd Jakobínu Sigurðardóttur þegar hún las sögu sína. Í sama klefa, í útvarpið árið 1989. Þannig fer Jakobína, sem lést árið 1994, með eitt aðalhlutverkið í leikritinu.

Flutningurinn hefst klukkan 13 á sunnudaginn. Leikstjóri er Þórey Sigþórsdóttir og um hljóðvinnslu sá Einar Sigurðsson.

- fsb

HÖFUNDUR OG LEIKSTJÓRI Þórey byggir Lífshættu á tveimur verkum Jakobínu Sigurðardóttur. FRÉTTABLAÐIÐ/DANIEL

AFMÆLISVEISLA
8 ára
TÖLVUTEK

16BLS
BÆKLINGUR
STÚTFULLUR AF
ÖLLUM HEITUSTU TÖLVU-
GRÆJUNUM

FRAMÚRSKARANDI FYRIRTÆKI

AFMÆLISVEISLA
FJÖRÐ HELDUR AFRAAM • ÖTRULEG AFMÆLISVEISLA

0% VEXTIR
ALLAR VÖRUR
VAXTALAUST Í 12 MÁNUÐI

TÖLVUTEK

AFMÆLISVEISLA
8 ára
TÖLVUTEK